

A renăscut ciclul „Vă place opera?”

(Costin Popa – 10 martie 2014)

Puțină istorie

Inițiate în mai 1984 sub egida Televiziunii Române, realizate de cunoscutul teleast Luminița Constantinescu, concertele din ciclul „Vă place opera?” au ființat până în 1995, după care au dispărut. De ce oare? Nu se știe. Dar amintirile au rămas proaspete în memoria oamenilor de muzică și a publicului meloman care umplea întotdeauna Sala Radio până la refuz. Debutul ciclului s-a făcut printr-o serată cu adevărat excepțională, în care soliști au fost Nicolae Herlea, Elena Cernei, Maria Slătinaru-Nistor, Eugenia Moldoveanu, Octavian Naghiu, Silvia Voinea, Florin Diaconescu, Dan Serbac, Sanda Șandru, Nicolae Constantinescu. În sală erau prezente foste glorii ale artei lirice, Victoria Costescu-Duca, Maria Moreanu, Ioana Nicola, Emil Marinescu, Mihail Arnăutu. Un regal.

După startul de mare impact, ciclul a continuat într-o cadență de două concerte pe an și a fost dedicat foarte tinerelor talente emergente, printre care Angela Gheorghiu, Leontina Văduva, Felicia Filip, Liliana Nikiteanu, Adina Nițescu, Ruxandra Donose etc., nume care au căpătat rapid mare notorietate pe scenele lirice mondiale și pentru care concertele „Vă place opera?” au fost adevărate rampe de lansare. Intuiția și profesionalismul realizatoarei nu au dat greș niciodată în identificarea celor mai valoroase voci tinere ale momentului. Alături de ele, serate speciale au fost consacrate Eugeniei Moldoveanu, Vioricăi Cortez, Mioarei Cortez și invitaților lor. În 1995, protagonist a fost renumitul bariton Sherrill Milnes, înconjurat de prietenii săi. Cine putea să creadă că asistam la ultimul concert din ciclu?

Primăvara magică

Au trecut aproape 20 de ani și a fost nevoie ca firma Lanto Communication, condusă de întreprinzătorul și energicul director Dorin Ioniță, să-și îndrepte privirile și către arta lirică – după remarcabile incursiuni simfonice și camerale, făcând să apară pe afișul concertului din 5 martie subtitlul „Vă place opera?”, consfințind astfel mult așteptata reluare a ciclului. Co-producător a fost Televiziunea Română.

Marius Constantinescu,
Dorin Ioniță,
Marin Cazacu, Luminița
Constantinescu,
Cellia Costea, Luiza Petrov
și George Petean

Și de data aceasta, Luminița Constantinescu, acum sprijinită de Agenția de Impresariat Luiza Petrov din Frankfurt, a propus un program de largă accesibilitate, susținut de doi cântăreți aflați în drumul către apogeul carierei, soprana Cellia Costea și baritonul George Petean, artiști cu susținută activitate internațională. Seara de la Ateneul Român a prilejuit și debutul Orchestrei Române de Tineret într-un repertoriu integral liric, sub bagheta deja foarte cunoscută și afirmată a italianului David Crescenzi.

Concertul a avut caracter de binefacere în folosul Orchestrei Române de Tineret, ansamblu aflat sub direcția artistică a violoncelistului Marin Cazacu și avându-l drept dirijor principal pe Cristian Mandeal. Soliștii și dirijorul serii au cântat fără onorarii iar încasările au fost folosite pentru achiziționarea de instrumente. Drept mulțumire pentru gesturile de mare generozitate, orchestra a acordat Diplome de Excelență – semnate de toți componenții ei – artiștilor, lui Marin Cazacu, Luizei Petrov și Luminiței Constantinescu. Diplomele au fost înmânate de Dorin Ioniță.

Voci de 24 de carate

Adică aur pur. Și dacă unitățile de măsură ar merge și mai sus pe scara de evaluare a metalului etalon, sunt convins că glasurile celor doi artiști, Cellia Costea și George Petean, le-ar însoți și ar depăși toate limitele. Două timbralități de excepție, dăruite cu generozitate de Dumnezeu.

Înveșmântarea cu armonice a vocii Celliei Costea este fastuoasă, bogăția în rezonanțe și rotunjimea registrului central sunt îmbătătoare în producerea de sunete calde, consistente, ce farmecă și răscolesc. Cu asemenea virtuți, artista construiește cu înaltă știință fraze muzicale de extracție romantic – verdiană sau veristă, cărora le simte sensurile și le impune accente, culori de incontestabil bun gust, într-o stilistică ideală și o interpretare plină de pasiune. Așa au fost ariile „Tu che le vanità” („Don Carlos” de Verdi), „Vissi d’arte” („Tosca” de Puccini), bolero-ul „Mercé, dilette amiche” („Vecerniile siciliene” de Verdi) și, în compania lui George Petean, duetele Leonora-Contele de Luna („Trubadurul” verdian) sau Nedda-Silvio („Paiate” de Leoncavallo). Cursivitatea desenului melodic a fost impecabil tălmăcită, cu baza într-o respirație ideală. Ce ar mai fi de spus? Totul este seducător. Cellia Costea își cunoaște și exploatează la perfecțiune marile potențe ale glasului, la care va adăuga plutirea și mai aeriană a pianissimelor acute, ca și sporita apăsare expresivă a notele grave.

George Petean, Cella Costea
și David Crescenzi

Ca și Cella Costea, George Petean impresionează de la prima notă emisă prin culoarea de glas de prețioasă generozitate sonoră. Bariton liric înalt, cu ambitus uriaș, mergând către note acute cvasi-tenorale, își expune cu savoare catifeaua din voce, plămădește frazele muzicale fluent dar și cu aplomb spectaculos. Simte discursul muzical italian. Brilianța abordării agilităților din cavatina „Largo al factotum” („Bărbierul din Sevilla” de Rossini) a fost realmente remarcabilă. Un mare Figaro! Stilistica a fost respectată pe de-a-ntregul, în marea tradiție de interpretare, fie că a fost vorba de Prologul „Si può?” („Paiate” de Leoncavallo), de duetele în compania sopranei și chiar de marea arie „Eri tu” („Bal mascat” de Verdi). George Petean cântă cu o autoritate și un panaș admirabile, glasul sună proaspăt și umple sala în chip copleșitor.

În final, două piese românești, aria „Muzica, muzica” din opereta „Valurile Dunării” de George Grigoriu (Cellia Costea) și „Revedere” de Aurel Eliade (George Petean), aceasta din urmă fiind dedicată marelui bariton Nicolae Herlea, de puțină vreme dispărut dintre noi. De fapt, tot ce cântase George Petean făcuse parte din repertoriul ilustrului cântăreț.

Instrumentiști de ținută, dirijor de mare profesionalism

Parteneriatul artistic a fost cu Orchestra Română de Tineret, unul dintre cele mai bune ansambluri naționale, acum perfect integrat lecturilor lirice, fie ca acompaniator care știe să urmărească vocile, fie ca simfonist în câteva pagini, precum uvertura „Nabucco” de Verdi, intermezzi din „Manon Lescaut” de Puccini și „Cavalleria rusticana” de Mascagni sau Bacanala din „Samson și Dalila” de Saint-Saëns. Fără îndoială că succesul demersurilor l-a avut ca autor, ca inspirator, pe impetuosul David Crescenzi, specialist de necontestat în asemenea muzică, sub bagheta căruia Orchestra Română de Tineret a pătruns cu brio și cu siguranță într-un teritoriu nou pentru ea. Un debut de bun augur.

Printr-o serată de înaltă calitate artistică, prezentată de Marius Constantinescu în atmosferă de eveniment, în aplauze, flori și ovații, ciclul „Vă place opera?” a fost relansat. Să-i dorim viață lungă!

Ca următoare manifestare, Luminița Constantinescu a anunțat, pentru toamnă, un concert „In memoriam Nicolae Herlea” în îndrăgita Sală Radio. Așteptăm.